

AZ OBLÁTUSSÁGRÓL

A PANNONHALMI SZENT MÁRTON FŐMONOSTOR OBLÁTUSKÖZÖSSÉGÉNEK SZABÁLYZATA

1. Hivatás az oblátuséletra

Krisztus minden embert meghívott, hogy kövesse Őt. Keresztységünk révén lettünk tagjai az Ő Egyháznak. Kishitőségünk miatt azonban tet-einkkel csak nehézkesen tudjuk megélni Evangéliumát. Ezért van szükségünk arra, hogy a lelki élet tanítómestereire figyeljünk, kik gyakorlati utat tárnak elénk, melyen Krisztus felé közelíthetünk. A lélek sokféle úton juthat el Őhozá, ezek egyikét Szent Benedek írta le *Regulájában*. Eszerint élnek a monostorokban a szerzetesek, akiknek tanúsága a világban élő embereket is vonzza, hogy a Szent Benedek mutatta út segítse az ő életüket is. Oblátus az lesz, akit Isten meghív arra, hogy a *Regula* útmutatása alapján formálja életét. Az oblátus hivatása tehát éppúgy az Evangélium megélése, mint minden keresztényé, de életét sajátossá teszi az, hogy ennek gyakorlásában Szent Benedek tanításához igazodik, ahhoz ragaszkodik. Élete hétköznapi kereteit el nem hagyva, oblációja által csatlakozik egy monostorhoz, és törekszik Szent Benedek *Regulája* szerint élni. Nem monasztikus szerzetes, mégis a monostori közösség tagja. Nem áll az apát joghatósága alatt, de elismeri lelki atyjának.

2. Az obláció fogalma

Az obláció Istennek adott és az Egyház által elfogadott ígéret, hogy keresztény életünket radikálisan valósítjuk meg a *Regula* és a monasztikus hagyomány alapján, a monostorhoz csatlakozva.

3. Jelöltidő

A monostorhoz való csatlakozás fokozatosan történik. A felvételi kérelem már bizonyos lelki, szellemi kapcsolatot tételez fel a bencés közösséggel. Alapfeltétel, hogy a jelentkező keresztény, hitét élő személy legyen, akinek rendezett kapcsolata van az Egyházzal. (Aki már szerzetesei fogadalmat tett, vagy harmadik rendhez vagy hasonló közösséghez tartozik, nem lehet oblátus. Mindezekről az oblátusrektor-nak bizonyoságot kell szereznie.)

A jelöltidő két év. Ezt az időt, a dékán javaslata alapján, az oblátusrektor meghosszabbíthatja, illetve rendkívüli esetben csökkentheti. A jelölt egy adott dékánátus keretében csatlakozik az oblátusközösség-

hez. A jelöltidő alatt a közösség is megismerkedik a jelölttel, és a jelölt is tisztázhatja magában, hogy valóban ebben az elkötelezett életformában kíván-e élni. A jelölt felkészítésére, az oblátusközösséggel való kapcsolatának kiépítésére az oblátusrektor, a dékánok javaslatát meghallgatva, preceptort, támogatót jelöl ki, aki az oblátuséletbe bevezeti.

4. Beöltözés, noviciátus

A jelöltidő elteltével a jelölt kérheti beöltözését, ezzel novíciusi életének megkezdését. Erre engedélyt a főapát adhat az oblátusrektor és a dékán javaslata alapján. Ők viszont hallgassák meg a preceptor és az oblátusközösség többi tagjának véleményét, és csak akkor javasolják a beöltözés engedélyezését, ha meggyőződtek a jelölt alkalmasságáról, a keresztény életre való komoly törekvéséről, valamint az oblátusközösséghez és a monostorhoz való jó kapcsolatáról.

A beöltözés ünnepélyes keretek között a templomban, a közösség jelenlétében történik. A beöltözés a szándékot jelzi, hogy a novícius igyekszik az új embert magára öltetni (Ef 4,21). Oblátusnevet is kap, ez készítse, hogy védőszentje példájára mindennapi megtéréssel új emberre váljon. Külső jegyként megkapja a Szent Benedek-érmét. Személyi adatait bevezetik az Oblátuskönyvbe.

A noviciátus legalább egy év, az oblátusrektor döntése szerint. Ezalatt a novícius elmélyülten tanulmányozza a *Regulát*, megvizsgálja, hogyan tudja azt megélni a világban elfoglalt helyén. A próbaév során az oblátusrektornak és a dékánnak fokozott figyelemmel kell kísérnie a novícius lelki fejlődését.

5. Obláció

A noviciátus letelte után a főapát, az oblátusrektorral és a dékánokkal való egyeztetés alapján dönt a novícius oblációjának engedélyezéséről. Az oblátusrektor és a dékán, az oblátusközösség véleményét meghallgatva, csak akkor javasolja az obláció engedélyezését, ha meggyőződtek a novícius lelki és személyes érettségéről, Szent Benedek *Regulája* szerinti keresztény életre való komoly törekvéséről és arról a szilárd elhatározásról, hogy lelki közösségben kíván élni a monostor szerzeteseivel és oblátusaival.

A novícius oblációját – önmaga felajánlását – ünnepélyes keretek között, az Úr oltáránál, az oblátusközösség jelenlétében teszi le a főapát, az oblátusrektor vagy a főapát által megbízott személy kezébe:

„A mi Urunk, Jézus Krisztus nevében, Ámen.

... felajánlom magamat a mindenható Istennek, a boldogságos Szűz Mária, Szent Benedek Atyánk, Szent Márton püspök, Szent István király és Isten valamennyi szentjének jelenlétében. Ígérem, hogy Szent Benedek Atyánk *Regulájának* szellemében, az Evangélium vezetésével járom az üdvösség útját, Krisztusnak semmit elébe nem téve és Isten irgalmassága felől soha kétségbe nem esve, hogy a bencés közösségben, az Eucharisztia és a dicséret áldozatát ünnepeelve, keresztény életem által mindenben megdicsőüljön az Isten.“

Az oblatús saját kezűleg megírt felajánlását az oltáron írja alá, vele együtt írja alá az oblatúcióját elfogadó főapát, vagy annak megbízottját. Ezek után háromszor megismételve, a közösséggel felváltva mondják:

„Fogadj el engem Istenem szent ígéd szerint, hogy Neked éljek, és ne szégyeníts meg engem, mert Tebenned bízom, Uram.“

(Zsolt 118,116)

Ezt a zsoltárverset éneklék a bencés szerzetesek is, amikor fogadalmat tesznek. Az oltáron aláírt felajánlási okmányt Pannonhalmán a monostorban őrzik.

6. Az oblatús lelki élete

A bencés oblatús lelki életét Jézus Krisztus Evangéliuma és a monasztikus szerzetesi hagyományok határozzák meg. Az oblatús a liturgia által vesz részt, a számára lehetséges mértékben, a monostor közösségi áldozatában és imájában. A zsolozsma rendszeres (naponta legalább egy imaóra) imádkozása az oblatús életének szerves része. A belső imádság és a lelki olvasmányok, különösen a Szentírás és a *Regula* gyakori olvasása lényeges az oblatús számára.

Az engedelmesség szellemében az oblatús állapotbeli kötelességeit, családjában, munkában, Egyházban, közösségben és a felebarátnak tett szolgálatban Isten-szolgálatként ismeri fel. Igyekszik vonzó jellé válni a világban, elérhetővé és nyitottá válni, ha valakinek szüksége van segítségére. Naponta keresi, hogyan teheti tisztábbá életét. Soha nem elégszik meg azzal, amit Istennek és az embereknek ad, de amit tőlük kap, azzal mindig elégedett. Arra törekszik, hogy a mindennapit jól tegye és nem arra, hogy a rendkívülit keresse, evangéliumi életével a világ anyagi, szellemi, erkölcsi és lelki jobbítását segítse.

7. Közösség a monostorral

Az oblátusok a monostorral való közösségben Jézus Krisztus Egyházát valósítják meg.

A monostori közösség és az oblátusok között ezért élő a kapcsolat, amelynek alapja a közös imádság és áldozat, a kölcsönös segítségnyújtás és lelki támogatás.

A monostor lelki képzést biztosít az oblátusok számára oblátusgyűlések, lelkigyakorlatok, oblátuslevelek útján. Az oblátusok lehetőség szerint használják ki a monostor által felajánlott alkalmakat a találkozásra, lelki elmélyülésre. A monostor biztosítja az oblátusok számára a részvételt a szerzetesek imájában és az Eucharishtiában. Az obláció által mindig monostoruk kegyelmi és imaközösségében vannak. A monostor részt vállal az oblátusok lelki gondozásában. Az oblátuslevelek értesítnek a monostor életéről, gondjairól, örömeiről.

Az oblátusközösségért (élő és meghalt testvérekért) havonta szentmisét mutatnak be a monostorban.

8. Az oblátusközösség szervezete és működése

Az oblátusközösség a Pannonhalmi Szent Márton Főmonostor főapátjának felügyelete alatt, az oblátusrektor irányításával, dékánok által vezetett csoportokban (dékániákban) működik. A csoportok létszáma lehetőleg ne haladja meg a 12 főt.

A főapát, mint előljáró, felelősséget érez az oblátusok lelki előrehaladása, képzése iránt, ezért oblátusrektort bíz meg azzal a feladattal, hogy folyamatos képzésről, lelki vezetésről gondoskodjon, lelkigyakorlatokat és oblátustalálkozókat szervezzen.

Az oblátusrektor megbízását a főapát vonhatja vissza. A kinevezéssel kapcsolatban hallgassa meg az oblátusközösség javaslatait.

Az oblátusrektor a dékáni testülettel egyetértésben irányítja a közösség lelki, szellemi életét, rendszeresen látogatja a dékániákat.

A dékánokat, a dékánátus választása alapján, az oblátusrektor bízza meg és a főapát hagyja jóvá. A dékán az oblátusrektor segítőjeként, annak irányításával végzi munkáját. Vezeti a dékánia találkozóit, gondoskodik a rábízott oblátusokról, közvetít köztük és az oblátusrektor, valamint más dékániák között. A dékánok küldetése, hogy osszák meg az oblátusrektor terheit, vegyék át mindazt, ami ezekből átvehető.

9. Az oblátusok közösségi élete

A monostorhoz való tartozás és a benedeki életstílus követése testvéri kapcsolatot teremt az egyes oblátusok között. Ez kiterjed más monos-

torok oblátusaira is, hisz céljuk ugyanaz. Az oblátusok egymás közötti kapcsolatát áthatja az istenkeresés, az egymásért mondott imádság, a szolgálat szelleme. Figyeljenek egymásra, osszák meg gondjaikat. Hasznosítsák aktív módon világi hivatásuk, feladataik teljesítésénél az oblátusként nyert értékeket.

10. Az obláció átruházása és feloldása

Az oblátus átruházhatja oblációját egy másik monostorra. Az elbocsátó és a befogadó monostornak ehhez hozzá kell járulnia.

Az obláció, a felajánlás ugyan nem fogadalom, jogi következményei nincsenek, de mivel komoly ígéret, kötelez. Az elkötelezettséget erősíti az oblációnak a közösség előtti, időnkénti megújítása pl. új oblációk alkalmával.

Az oblátuskötelék kétféle módon szűnhet meg: az oblátus személyes elhatározása vagy a monostor döntése alapján. Az obláció megszűnéséhez úgy az oblátus, mint a monostor részéről súlyos oknak kell fennállnia. Az elbocsátásról és az esetleges újrafelvételről a főapát dönt az oblátusrektor, a dékánok, valamint a közösség meghallgatása után.

11. Az Oblátusszabályzat és változtatásának módja

Az oblátusszabályzat határozza meg az oblátusközösség életének, működésének alapelveit, tagjainak, tisztségviselőinek hatáskörét, feladatait, felelősségét. A *Szabályzatot*, illetve szükség esetén annak módosítását a dékánok testülete az oblátusrektorral egyetértésben készíti elő és terjeszti fel a főapát elé jóváhagyásra. A dékánok testületének kötelessége figyelembe venni a közösség véleményét, javaslatait.